

ارزیابی خصوصیات کمی و کیفی علوفه اکوتیپ‌های بومی اسپرس زراعی (*Onobrychis viciifolia Scop*) در شرایط آبی و دیم کردستان

بايزيد يوسفي^{*} و على اشرف جعفرى^٢

*-نویسنده مسئول، استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان کردستان، پست الکترونیک: bayzidyousefi@yahoo.com

-استاد، مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۵/۲۰ تاریخ دریافت: ۹۱/۱۲/۲۲

چکیده

به منظور بررسی تنوع زنتیکی و روابط بین صفات در جمعیت‌های اسپرس زراعی در شرایط آبی و تنش خشکی دو آزمایش مجزا در قالب دو طرح بلوك‌های کامل تصادفی با ۵۰ جمعیت در ۳ تکرار در نهالستان تحقیقاتی زاله سندج در سال ۱۳۸۹ اجرا گردید. نتایج تجزیه واریانس تلفیقی نشان داد که بین شرایط آبی و دیم از لحاظ صفات شادابی گیاه، درصد فیر خام، قندهای محلول در آب و دیواره سلولی منهای همی‌سلواز ADF در سطح احتمال ۱ درصد و از لحاظ صفات ارتفاع گیاه، تعداد ساقه، وزن خشک گیاه، عملکرد علوفه خشک و درصد قابلیت هضم در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی دار وجود داشت. عملکرد علوفه خشک و بقیه صفات به استثنای تعداد روز تا گلدھی، درصد قابلیت هضم و قندهای محلول در آب از شرایط آبی بیشتر از شرایط دیم بود. تفاوت بین اکوتویپ‌ها از لحاظ صفات تعداد بوته، تعداد ساقه در سطح احتمال ۱ درصد و عملکرد علوفه خشک در سطح ۵ درصد معنی دار بودند. هیچکدام از صفات مورد بررسی در این آزمایش اثر متقابل محیط (آبی و دیم) × اکوتویپ معنی داری را نشان ندادند. به طوری که تا این مرحله اکوتویپ‌های شماره ۱۴ (سنقر ۲)، ۱۹ (الیگورز ۲)، ۲۵ (میاندوآب) و ۳ (سراب) به ترتیب با تولید علوفه برابر بودند، ۲۸۹، ۲۹۹ و ۲۶۶ و ۲۴۹ گرم در کرت (۲ متر مربع) بیشترین میزان علوفه خشک را تولید نمودند. عملکرد علوفه خشک با تعداد بوته، شادابی گیاه، ارتفاع گیاه، تعداد ساقه و درصد خاکستر دارای رابطه مثبت و معنی داری در سطح احتمال ۱ درصد و با نسبت برگ به ساقه و روز تا گلدھی رابطه منفی و معنی دار داشت. نتیجه رگرسیون گام به گام نشان داد که صفات وزن خشک گیاه، تعداد بوته، شادابی گیاه، روز تا گلدھی و ارتفاع گیاه به عنوان اجزای اصلی عملکرد علوفه خشک با ضریب رگرسیون معنی دار در بین صفات بودند ($R^2 = ۹۱$). گروه‌بندی اکوتویپ‌های اسپرس مورد بررسی الگوی مشخصی را منطبق بر اختلافات اکولوژیکی (اقلیمی و مکانی منشأ جمع آوری بذر اکوتویپ‌های اسپرس) در دندروگرام تجزیه خوشای نشان نداد.

واژه‌های کلیدی: اسپرس (*Onobrychis viciifolia Scop*), عملکرد علوفه، کیفیت علوفه خشکی.

۱۱۳۰۰۰ هکتار اعلام کرده است (Ghasriani) و همکاران،

(۲۰۰۸). بوشش غالب مراعع استان به طور عمده گروه گون‌ها، فورب‌ها (جاشیر، کما و ...) و گراس‌ها (اگروپایرون، فستوکا، بروموس) می‌باشد. اگرچه تولید متوسط مراعع استان (۳۰۰ تا ۳۵۰ کیلوگرم در هکتار) بیشتر از متوسط تولید

مقدمه

سطح مراعع استان کردستان، حدود ۱۴۰۰۰۰ هکتار (۱/۵ درصد مراعع کشور، ۱۰ درصد مراعع زاگرس و حدود ۵۰ درصد سطح استان) بوده و نتیجه طرح شناخت مناطق اکولوژیک استان سطح قابل تیپ‌بندی مراعع را حدود

در نشخوارکنندگان، تولید علوفه زیاد با قابلیت هضم بالا، مقاومت به خشکی و سرخرطومی یونجه، تحمل زمستان‌های سخت و مقاومت در مقابل بیخ‌زدگی، رشد سریع و تولید علوفه خوب در بهار را از مشخصه‌های مهم اسپرس بیان نموده‌اند. *Gerry* و *Jason* (۲۰۰۵) بیان کردند که ریشه عمیق اسپرس امکان مقاومت این گیاه را در مقابل خشکی (کم آبی) فراهم می‌کند و به عنوان یک لگوم با آزاد سازی ازت در خاک باعث حاصلخیزی بیشتر خاک برای زراعت بعدی می‌شود. *Liu* و همکاران (۲۰۰۸) در مطالعه‌ای در انگلستان تأثیر کشت مخلوط اسپرس و گراس‌ها را بر عملکرد ماده خشک بررسی و بیان نمودند، در شرایط کشت مخلوط اسپرس با گراس‌های چند ساله عملکرد سالانه ماده خشک کشت‌های مخلوط بیشتر از تک‌کشتی گراس‌ها بوده است. *Zhigang* (۲۰۰۴) تفاوت میزان جوانه‌زنی اسپرس در کاشت بذر بدون غلاف و با غلاف را بررسی و بیان نمود که میزان جوانه‌زنی در کاشت بذرها با غلاف ۸۲/۷ و بذرها بدون غلاف ۸۴ درصد بوده است و تفاوت معنی‌دار آماری بین این دو تیمار وجود نداشت. *Smoliak* و همکاران (۱۹۹۳) با انجام مطالعه‌ای بیان نمودند که میزان ماده خشک تولیدی اسپرس در مقایسه با یونجه در شرایط دیم ۲۰ درصد و در شرایط آبی ۳۰ درصد کمتر است. این محققان بیان کردند که اسپرس به خاک‌های با زهکشی خوب نیاز دارد و به خاک‌های اسیدی و شور حساس است. همچنین اسپرس را به عنوان یک گیاه خوب برای ایجاد چراغ‌گاه در شرایط دیم که می‌توان به صورت مخلوط با گراس‌ها آن را کشت نمود معرفی نموده، زیرا رشد اولیه این گیاه در بهار سریع و به چرای سبک نیز مقاوم است و علاوه بر این برگ‌های اسپرس در مقایسه با یونجه دیرتر زرد شده و ریزش می‌نماید. *Akbarzada* (۱۹۹۵) در شرایط دیم ارومیه چهار رقم اسپرس را از نظر عملکرد مورد بررسی قرارداد و گزارش نمود که اسپرس رقم شهرکردی (۲۰۲۳۵) نسبت به ارقام تبریز (۲۰۶۴)، سبزوار (۲۰۲۳۴)، خوی و سیه‌چشم و از برتری برخوردار بوده است. همچنین، *Paymani-Fard* و همکاران (۱۹۸۱) در شرایط دیم منطقه دماوند رقم اسپرس

کشور (۱۱ کیلوگرم در هکتار) است، اما به واسطه تراکم بیش از حد ظرفیت دام در استان و همچنین تردد دام‌های عشاير استان‌های دیگر، مراتع استان توان تأمین علوفه مورد نیاز دامهای موجود را نداشته و نیاز به توسعه تولید علوفه از طریق کشت ارقام پرمحصول و سازگار گونه‌های خوشخوراک مانند یونجه چندساله و اسپرس یکی از اولویت‌های زراعی منطقه است (Yousefi, 2006). اسپرس زراعی (*Onobrychis viciifolia Scop*) متعلق به تیره نیام‌داران (*Leguminosae*) می‌باشد و معمولاً به مناطقی که یونجه زراعت می‌شود سازگاری دارد. در فلور ایرانیکا تعداد گونه‌های انحصاری (*Endemic*) اسپرس در ایران را ۲۷ گونه و تعداد گونه‌های اسپرس در استان کردستان را ۸ گونه شامل *O. lunata*; *Onobrychis altissima*; *O. cornuta*; *O. orbicularis*; *O. andalanica*; *O. bungei*; *O. persica*; *O. atropatana*; *O. carduchorum*; *O. major*; *O. schahuensis*; *O. galegifolia*; *O. megataphros*; *O. shahpurensis* در کردستان وجود دارند.

تحمل اسپرس نسبت به سرما و خشکی بیشتر از یونجه است و در محدوده حرارتی ۲۰ +۳۸ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد نیز قادر به رشد و نمو می‌باشد. این گیاه در شرایط دیم، در مناطقی که دارای بارندگی بین ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلی‌متر باشند به خوبی مستقر شده و مدت ۳ تا ۴ ساله علوفه کافی تولید می‌نماید (Paymani-Fard et al., 1981). این گیاه به دلیل دارا بودن مواد معدنی به ویژه کلسیم فراوان بهشدت مورد علاقه دام است و چون در چرای مستقیم در دام ایجاد نفع نمی‌کند، بنابراین برای ایجاد چراغ‌گاه می‌توان از آن استفاده نمود (Akbarzada, 1995). اسپرس را می‌توان به صورت مخلوط با نباتات علوفه‌ای گرامینه و یا با سایر گونه‌های نباتات مراتع برای تکثیر طبیعی به وسیله بذر کشت نمود (Toshiro and Karimi, 2005).

سانتی گراد، متوسط تعداد روزهای یخبدان در سال حدود ۱۰۶ روز و متوسط ساعات آفتابی در روز ۷/۸ ساعت انجام گردید.

تحقیق به صورت دو آزمایش جداگانه (آبی و دیم) هر کدام در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی *RCBD* با ۵۰ اکوتیپ اسپرس جمع‌آوری شده از مناطق مختلف کشور انجام شد. از بین انها تعداد ۵ اکوتیپ در معرض دزهای ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ اشعه گاما قرار گرفته بودند (جدول ۱). جمعیت‌ها در ۳ تکرار و به صورت متراکم خطی کشت شدند. ابعاع کرت‌ها 1×2 متر و هر کرت شامل ۴ ردیف دو متری به فواصل ۲۵ سانتی‌متر و همچنین برای حذف اثرات حاشیه فاصله بین کرت‌های مجاور ۵۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. کشت در اوایل فروردین ۱۳۸۹ و به مقدار ۶۰ کیلوگرم بذر در هکتار انجام شد. برنامه کودی بر اساس آزمایش خاک و توصیه تحقیقات آب و خاک و به میزان ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفات آمونیوم در سال اول مصرف گردید. عملیات داشت مزرعه شامل وجین در چند نوبت و آبیاری (به صورت دوبار در هفت‌های برای آزمایش آبی) برای تمام تیمارها و تکرارها به صورت یکنواخت انجام گردید. اندازه‌گیری صفات کمی مورد بررسی به تفکیک آزمایش، تیمار و تکرار انجام و داده‌های مربوطه در جدول‌ها و فرم‌های تهیه شده ثبت گردید.

در زمان برداشت علوفه هر کرت، نمونه‌ای برای تعیین ماده خشک علوفه و اندازه‌گیری صفات مربوط به کیفیت *Dry Matter*، درصد ماده خشک قابل هضم (*Digestibility Water*)، درصد قندهای محلول در آب (*Soluble Carbohydrates Crude*)، درصد پروتئین خام (*Protein Acid*)، درصد دیواره سلولی منهای همی‌سلولز (*Total ASH*) و درصد خاکستر کل (*Detergent Fiber*)، درصد فیبر خام (*Crude Fiber*) تهیه و پس از خشک و آسیاب نمودن، به آزمایشگاه تحقیقات بانک ژن مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور ارسال شد. روش تکنیک طیف‌سنجی مادون قرمز نزدیک (*NIR*) بر اساس مدل ارائه

شهر کردی را به عنوان رقم سازگار و پرمحصول برای مناطق مشابه معرفی و مقدار بذر مورد نیاز برای کشت آن را ۱۵ تا ۲۰ کیلوگرم در هکتار توصیه نموده‌اند. *Nabaie* (۲۰۰۰) در بررسی عملکرد ارقام متفاوت اسپرس در شرایط دیم در منطقه زنجان به این نتیجه رسیده است که ارقام ۲۰۶۴ و ۲۰۲۴۹ بیشترین عملکرد علوفه خشک را در هکتار تولید می‌نمایند.

اسپرس به عنوان یکی از گونه‌های کلیدی برای تولید علوفه در کشور مطرح می‌باشد. از جمله چشم‌اندازهای اصلاحی اسپرس شامل انتخاب بوته‌هایی از ارقام دائمی، مقاوم به سرما، قدرت پنجه‌زن زیادتر با برگ‌های بیشتر، تولید بذر زیادتر و به طور خلاصه کمیت و کیفیت بهتر علوفه می‌باشد. ناگفته نماند که شناخت کاملی از لحاظ مشخصات اقتصادی و تمایزهای مورفو‌لوزیکی در بین ارقام و اکوتیپ‌های بومی در دست نیست. آگاهی از میزان تنوع ژنتیکی در جمعیت‌های اسپرس زیربنای لازم برای اصلاح ارقام جدید می‌باشد. تولید و معرفی ارقام اصلاح شده اسپرس منجر به افزایش تولید مراتع، مزارع و دیمزارها و در نهایت رونق دامپروری و تولید فراورده‌های دامی می‌گردد. بنابراین تحقیق حاضر با هدف بررسی تنوع ژنتیکی بین جمعیت‌های اسپرس مناطق مختلف کشور از لحاظ عملکرد علوفه و برخی ویژگی‌های زراعی، رابطه بین صفات و تعیین واکنش جمعیت‌ها در شرایط مطلوب آبی و تنش خشکی و همچنین تشخیص شباهت بین اکوتیپ‌های بومی از نظر صفات مورد بررسی و گروه‌بندی آنها اجرا شده است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در ایستگاه تحقیقاتی زاله سنندج (استان کردستان) با طول جغرافیایی "۱۵°۰۰'۰۰" و عرض جغرافیایی "۳۵°۱۷'۳۹" ارتفاع ۱۳۷۳ متر از سطح دریا، بافت خاک لومی و بدون محدودیت خاصی از لحاظ شوری و اسیدیت‌خاک و میانگین بارندگی سالانه منطقه ۴۶۲/۴ میلی‌متر و میزان تبخیر سالانه معادل ۱۳۴۰ میلی‌متر، میانگین متوسط درجه حرارت سالانه معادل ۱۳/۴ درجه

اکوتیپ‌های مختلف اسپرس در این تحقیق از لحاظ صفات مورد بررسی با بکارگیری روش چند متغیره تجزیه خوش‌های (Hierarchical) با روش طبقاتی (Cluster analysis) استفاده از فرایند تجمعی (Agglomeration) و ادغام گروه‌ها بر حسب متوسط فاصله اقلیدسی (Groupe) گروه‌بندی گردید. در مراحل مختلف تجزیه و تحلیل آماری این تحقیق از برنامه‌های مختلف نرم‌افزاری مانند MINITAB و SPSS Excel استفاده شد.

شده توسط Jafari و همکاران (۲۰۰۳) و Jafari (۲۰۰۱) برای تعیین مقادیر صفات کیفی مورد استفاده قرار گرفت. برای تعیین میزان تتوغ بین اکوتیپ‌ها و محیط کاشت (آبی و دیم) و همچنین وجود اثر متقابل اکوتیپ × محیط کاشت از نظر صفات مورد بررسی، تجزیه واریانس تلفیقی (Pooled Analysis) بر روی داده‌ها اعمال شد. برای درک ارتباط بین متغیرهای مورد بررسی، ضرایب همبستگی بین آنها برآورده شد و همچنین برآذش رگرسیونی گام به گام (Stepwise Regression) و متغیر تابع عملکرد علوفه خشک بر صفات مورد بررسی انجام شد. همچنین

جدول شماره ۱ - مشخصات اکوتیپ‌های اسپرس مورد مطالعه در تحقیق

میزان اشتعه	شهرستان	منشاء اکوتیپ	کد اکوتیپ	منشاء اکوتیپ			کد اکوتیپ
				شهرستان	استان	استان	
	ارومیه(سیلوانا)	آذربایجان غربی	۲۶	خلخال(زاویه سادات)	اردبیل	۱	
	سنندج	کردستان	۲۷	روستای گرجان	اردبیل	۲	
	پلی کراس	البرز	۲۸	سراب	آذربایجان شرقی	۳	
	الیگودرز۳	لرستان	۲۹	اهر	آذربایجان شرقی	۴	
	ازنا	لرستان	۳۰	هریس	آذربایجان شرقی	۵	
	نامشخص	کرمانشاه	۳۱	اسدآباد	همدان	۶	
	کبوترآباد	اصفهان(م.ت. شفیع زاده)	۳۲	اراک	مرکزی	۷	
	آذرس شهر	آذربایجان شرقی	۳۳	خمین۱	مرکزی	۸	
	دیواندره، غیاث آباد	کردستان	۳۴	بناب	آذربایجان شرقی	۹	
	کرمانشاه	کرمانشاه	۳۵	خوانسار۱	اصفهان	۱۰	
100 GY	فریدون شهر	اصفهان، فریدون شهر	۳۶	دمادون	تهران	۱۱	
150 GY	فریدون شهر	اصفهان، فریدون شهر	۳۷	ورزقان	آذربایجان شرقی	۱۲	
200 GY	فریدون شهر	اصفهان، فریدون شهر	۳۸	سنقر (گردکانه ۱)	کرمانشاه	۱۳	
100 GY	خوانسار	اصفهان، خوانسار	۳۹	سنقر (گردکانه ۲)	کرمانشاه	۱۴	
150 GY	خوانسار	اصفهان، خوانسار	۴۰	ارسالی از آذربایجان	خرم آباد (تبریز)	۱۵	
200 GY	خوانسار	اصفهان، خوانسار	۴۱	فریدون شهر۱	اصفهان	۱۶	
100 GY	خمین۲	مرکزی، خمین۲	۴۲	الیگودرز۱	لرستان	۱۷	
150 GY	مرکزی، خمین۳	مرکزی، خمین۳	۴۳	نامشخص	زنجان۲	۱۸	
200 GY	خمین۴	مرکزی، خمین۴	۴۴	الیگودرز۲	لرستان	۱۹	
100 GY	(۱)	سنقر(گردکانه ۱)	۴۵	فریدون شهر۲	اصفهان	۲۰	
150 GY	(۱)	کرمانشاه، سنقر(گردکانه ۱)	۴۶	فریدن	اصفهان	۲۱	
200 GY	(۱)	کرمانشاه، سنقر(گردکانه ۱)	۴۷	خوانسار۲	اصفهان	۲۲	
100 GY	الیگودرز۲	لرستان، الیگودرز۲	۴۸	خمین۲	مرکزی	۲۳	
150 GY	الیگودرز۳	لرستان، الیگودرز۳	۴۹	ارومیه	آذربایجان غربی	۲۴	
200 GY	الیگودرز۴	لرستان، الیگودرز۴	۵۰	میاندوآب	آذربایجان غربی	۲۵	

آلودگی به سفیدک معادل ۱ درصد، متوسط وزن خشک گیاه برابر $2/23$ گرم (در شرایط آبی $2/60$ و در شرایط دیم $1/88$ گرم)، عملکرد علوفه خشک کرت معادل $180/76$ گرم (در شرایط آبی $265/70$ و در شرایط دیم $94/65$ گرم)، ماده خشک قابل هضم معادل $78/51$ درصد (در گرم)، پروتئین خام معادل $24/11$ درصد (در شرایط آبی $76/89$ و در شرایط دیم $80/12$ درصد)، شرایط آبی $24/77$ و در شرایط آبی $23/22$ و در شرایط دیم $23/44$ درصد، فیبر خام برابر $21/89$ درصد (در شرایط آبی $24/56$ و در شرایط دیم $22/72$ درصد)، قندهای محلول در آب معادل $24/01$ درصد (در شرایط آبی $22/72$ و در شرایط دیم $25/30$ درصد)، درصد ADF معادل $18/99$ درصد (در شرایط آبی $21/40$ و در شرایط دیم $16/60$ درصد) و درصد خاکستر کل هم معادل $5/94$ درصد (در شرایط آبی $6/09$ و در شرایط دیم $5/78$ درصد) بود.

نتایج

آمارهای توصیفی صفات مورد بررسی در اکوتبهای اسپرس در حالت تجمعی دو آزمایش آبی و دیم و همچنین به تفکیک آزمایش آبی و دیم در جدول ۲ آمده است. بر این اساس، میانگین کل تعداد گیاه بوته در کرت برابر $78/55$ عدد (در شرایط آبی $102/67$ و در شرایط دیم $54/09$ عدد)، روزهای تا گلدهی معادل $89/09$ روز (در شرایط آبی $88/11$ و در شرایط دیم $90/07$ روز)، شادابی گیاه معادل $2/39$ ، به صورت رتبه‌ای از ۱ تا ۵ (در شرایط آبی $3/25$ و در شرایط دیم $1/54$)، متوسط ارتفاع گیاه معادل $31/58$ سانتی‌متر (در شرایط آبی $24/63$ و در شرایط دیم $28/53$ سانتی‌متر)، تعداد ساقه اصلی در کرت برابر $109/62$ عدد (در شرایط آبی $147/30$ و در شرایط دیم $71/41$ عدد)، نسبت وزنی برگ به ساقه معادل $0/65$ (در شرایط آبی $0/66$ و در شرایط دیم $0/64$)، درصد

جدول ۲ - آمارهای توصیفی صفات مورد بررسی در اکوتبهای اسپرس در آزمایش‌های آبی و دیم

نام صفت	نشانه	واحد	آزمایش آبی		آزمایش دیم		کلی		آزمایش دیم		آزمایش آبی	
			سنجهش	اختصاری	حداکثر	میانگین	حداکثر	میانگین	حداکثر	میانگین	حداکثر	میانگین
تعداد گیاه در کرت		P/Pt	۳۱۷/۰	۸/۰	۵۴/۹	۱۲۵/۰	۸/۰	۱۰۲/۷	۳۱۷/۰	۱۴/۰	عدد	
روزهای تا گلدهی		FD	۱۳۶/۰	۷۹/۰	۹۰/۱	۱۰۵/۰	۸۰/۰	۸۸/۱	۱۳۶/۰	۷۹/۰	روز	
شادابی گیاه		V	۵/۰۰	۱/۰۰	۱/۵۴	۲/۰۰	۱/۰۰	۲/۲۵	۵/۰۰	۲/۰۰	رتبه‌ای	
متوسط ارتفاع گیاه		PH	۵۱/۸	۱۱/۶	۲۸/۵	۴۸/۸	۱۱/۶	۳۴/۶	۵۱/۸	۱۱/۸	سانتیمتر	
تعداد ساقه اصلی در کرت		MS/Pt	۳۸۰/۴	۸/۰	۷۱/۴	۲۵۶/۰	۸/۰	۱۴۷/۳	۳۸۰/۰	۱۴/۰	عدد	
نسبت وزنی برگ به ساقه		L/S	۰/۶۵	۲/۰۵	۰/۱۹	۰/۶۴	۱/۱۴	۰/۱۹	۰/۶۶	۲/۰۵	۰/۴۷	-
درصد آلودگی به سفیدک		DR	۱/۰۰	۵/۰۰	۰/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	درصد
وزن خشک گیاه		PDW	۶/۰۴	۰/۲۶	۱/۸۸	۵/۹۴	۰/۲۶	۲/۶۰	۶/۰۴	۰/۹۰	گرم	
عملکرد علوفه خشک کرت		DFY	۷۹۶/۷	۱۲/۸	۹۴/۶	۲۷۳/۹	۱۲/۸	۲۶۵/۷	۷۹۶/۷	۱۶/۴	گرم	
درصد ماده خشک قابل هضم		DMD	۷۸/۵	۸۷/۱	۶۴/۲	۸۰/۱	۸۷/۰۰	۶۷/۹	۷۶/۹	۸۴/۹	۶۴/۲	درصد
درصد پروتئین خام		CP	۲۴/۱	۳۰/۷	۱۶/۵	۲۳/۴	۲۹/۹	۱۶/۵	۲۴/۷	۳۰/۷	۱۸/۰	درصد
درصد فیبر خام		CF	۲۲/۲	۳۰/۸	۱۶/۷	۲۱/۹	۲۷/۷	۱۶/۱	۲۴/۶	۳۰/۸	۱۸/۸	درصد
درصد قندهای محلول در آب		WSC	۲۴/۰	۳۱/۸	۱۷/۸	۲۵/۳	۳۱/۸	۱۹/۴	۲۲/۷	۲۸/۳	۱۷/۸	درصد
دیواره سلولی منهای همی سلولز		ADF	۱۸/۹	۳۰/۸	۹/۵	۱۶/۶	۳۰/۰	۹/۵	۲۱/۴	۳۰/۸	۱۳/۱	درصد
درصد خاکستر کل		ASH	۵/۹۴	۸/۵۸	۲/۸۰	۵/۷۸	۸/۴۱	۴/۲۰	۶/۰۹	۸/۵۸	۳/۸۰	درصد

کمترین روزهای تا گلدهی بودند. اکوتیپ‌های شماره ۲۵، ۱۴، ۴۲، ۲ و ۱۰ با رتبه شادابی به ترتیب ۳/۳۳، ۳، ۳ و ۲/۸۳ و ۲/۸۳ شاداب‌ترین اکوتیپ‌ها در بین اکوتیپ‌های مورد بررسی بودند. اکوتیپ‌های شماره ۲۵، ۴، ۲۶، ۱۴ و ۲۷ با ارتفاع معادل ۴۱/۳، ۳۷/۵۲، ۳۷/۵۲ و ۳۶/۸۲ سانتی‌متر دارای بیشترین ارتفاع بوته و اکوتیپ‌های شماره ۴۵، ۴۱، ۲۹، ۲۸، ۴۱ و ۱۳ با ارتفاع معادل ۲۵/۲۷، ۲۶/۳ و ۲۷/۶۳ و ۲۷/۱۳ سانتی‌متر دارای کمترین ارتفاع بوته بودند. اکوتیپ‌های شماره ۲۱، ۱۴، ۳، ۲۱ و ۲۵ به ترتیب با تعداد ساقه معادل ۱۶۸/۲۸، ۱۷۸/۹۷، ۱۶۱/۳۳ و ۱۴۶/۲۲ عدد دارای بیشترین و اکوتیپ‌های شماره ۵۰، ۴۶، ۴۷ و ۴۵ به ترتیب با تعداد ساقه معادل ۵۰/۲۴، ۷۰/۹۹، ۷۰/۵۸ و ۶۹/۱۸ دارای کمترین تعداد بودند. از لحاظ نسبت وزنی برگ به ساقه اکوتیپ‌های شماره ۴۶، ۴۵، ۴۳، ۹ و ۱۲ به ترتیب با شاخص ۰/۸۹، ۰/۷۷، ۰/۷۲ و ۰/۷۱ دارای بیشترین نسبت و اکوتیپ‌های شماره ۲۵، ۲۴، ۲۳، ۳ و ۳۷ به ترتیب با شاخص ۰/۵۶، ۰/۵۸، ۰/۵۸ و ۰/۵۹ دارای کمترین نسبت بودند. در بین اکوتیپ‌های مورد بررسی، اکوتیپ‌های شماره ۱، ۲، ۴، ۶، ۷، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۳، ۱۷، ۱۸، ۲۱، ۲۲، ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۲۸، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۶، ۳۸ دارای ۵۰ گرم دارای بیشترین وزن خشک بوته و اکوتیپ‌های شماره ۱۲، ۲۹، ۳۰، ۳۶ و ۶ به ترتیب با ۱/۶۲، ۱/۶۳، ۱/۶۸ و ۱/۷۴ دارای ۱/۷۵ گرم دارای کمترین وزن خشک بوته بودند. همچنین اکوتیپ‌های شماره ۱۴ سنقر (گردکانه ۲)، ۲۵ (الیگودرز ۲)، ۴۸ (الیگودرز ۲ اشعة GY 100)، (میاندوآب) و ۳ (سراب) به ترتیب با تولید علوفه برابر (۲ متر مربع) بیشترین میزان علوفه خشک را تولید و اکوتیپ‌های شماره ۳۸، ۴۶، ۵۰، ۴۵ و ۱۲ به ترتیب با تولید

بر اساس نتایج حاصل صفات تعداد بوته، شادابی گیاه، متوسط ارتفاع گیاه، تعداد ساقه، نسبت وزنی برگ به ساقه، وزن خشک گیاه، درصد ماده خشک قابل هضم، درصد پروتئین خام، درصد فیبر خام، درصد ADF و درصد خاکستر کل در شرایط آبی بیشتر از شرایط دیم و صفات روزهای تا گلدهی، درصد ماده خشک قابل هضم و درصد قندهای محلول در آب بعکس در شرایط دیم بیشتر از شرایط آبی بوده است.

نتایج تجزیه واریانس تلفیقی (جدول ۳) نشان داد که بین شرایط آبی و دیم از لحاظ صفات شادابی گیاه، درصد فیبرخام، درصد قندهای محلول در آب و درصد ADF در سطح احتمال ۱ درصد و از لحاظ صفات متوسط ارتفاع گیاه، تعداد ساقه، وزن خشک گیاه، عملکرد علوفه خشک کرت و درصد ماده خشک قابل هضم در سطح احتمال ۵ درصد اختلاف معنی‌داری وجود داشت. همچنین صفات تعداد بوته، تعداد ساقه در سطح احتمال ۱ درصد و عملکرد علوفه خشک کرت در سطح احتمال ۵ درصد در بین اکوتیپ‌های اسپرس مورد بررسی دارای تفاوت معنی‌دار بودند. البته هیچکدام از صفات مورد بررسی در این آزمایش اثر متقابل شرایط آبی \times اکوتیپ معنی‌داری را نشان ندادند (جدول ۳).

جدول ۴ میانگین صفات مورد بررسی در اکوتیپ‌های اسپرس را نشان می‌دهد. به دلیل معنی‌دار نشدن اختلاف بین اکوتیپ‌ها برای بیشتر صفات، نیازی به مقایسه میانگین‌ها دیده نشد. بر اساس جدول ۳ از لحاظ صفت تعداد بوته اکوتیپ‌های شماره ۳، ۱۴، ۱۹، ۸ و ۲۳ به ترتیب با تعداد گیاه در کرت معادل ۱۱۷، ۱۲۷، ۱۱۱، ۱۱۷ و ۱۰۷ عدد دارای بیشترین و اکوتیپ‌های شماره ۴۷، ۴۰، ۳۹، ۵۰، ۴۵ و ۴۶ عدد دارای کمترین تعداد بوته ماندگار در کرت بودند. همچنین اکوتیپ‌های شماره ۱۳، ۲۸، ۲۸، ۱۳ و ۴۱ با تعداد روز تا گلدهی به ترتیب ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۵، ۹۶ و ۹۹ روز دارای بیشترین و اکوتیپ‌های شماره ۲۵، ۳۲، ۲۷، ۲۵ و ۴ و ۲۶ با تعداد روز گلدهی به ترتیب ۸۵، ۸۴، ۸۳، ۸۴ و ۸۵ روز دارای

درصد دارای کمترین درصد فیبر خام بودند. اکوتیپهای شماره ۳۴، ۳۰، ۲۴، ۳۰، ۲۵/۶۹ و ۱۹ به ترتیب با ۲۵/۵۷، ۲۵/۳۱ و ۲۵/۲۱ درصد دارای بیشترین درصد قندهای محلول در آب و اکوتیپهای شماره ۲۵، ۳۳، ۳۵ و ۳۷ به ترتیب با ۲۲/۴۱، ۲۲/۸۷، ۲۲/۷۴ و ۲۲/۹۵ درصد دارای کمترین درصد قندهای محلول در آب بودند. اکوتیپهای شماره ۲۵، ۳۳، ۳۰ و ۳۰ به ترتیب با ۲۲/۹۶، ۲۲/۹۵ و ۲۲/۹۴ درصد دارای بیشترین درصد قندهای محلول در آب بودند. اکوتیپهای شماره ۲۵، ۳۳، ۳۰ و ۳۰ به ترتیب با ۲۱/۱۱، ۲۱/۵۲ و ۲۱/۵۴ درصد دارای بیشترین و اکوتیپهای شماره ۲۴، ۴۶، ۲۰ و ۴۰ به ترتیب با ۱۷/۵۱ و ۱۷/۱۴ درصد دارای کمترین درصد ADF بودند. از نظر درصد خاکستر کل اکوتیپهای شماره ۱۴، ۶، ۴۱ و ۵ درصد دارای بیشترین مقدار و اکوتیپهای شماره ۳۴، ۴۶، ۴۰ و ۴۹ به ترتیب با ۵/۳۶، ۵/۲۹ و ۵/۴۱ درصد دارای کمترین درصد خاکستر کل بودند (جدول ۴).

علوفه برابر ۱۰۷/۷، ۱۰۵/۷، ۱۰۶/۹ و ۱۱۳/۶ گرم در کرت (۲ متر مربع) کمترین میزان علوفه خشک را تولید نمودند. از لحاظ درصد ماده خشک قابل هضم، اکوتیپهای شماره ۲۴، ۴۶، ۲۰ و ۴۰ به ترتیب با ۸۰/۱۷، ۸۰/۳۶ و ۸۰/۱۲ درصد دارای بیشترین و اکوتیپهای شماره ۱۳، ۳۳، ۳۰ و ۲۲ به ترتیب با ۷۵/۵، ۷۵/۴۴ و ۷۵/۳۶ درصد دارای کمترین درصد ماده خشک قابل هضم بودند. اکوتیپهای شماره ۹، ۱، ۲ و ۴۱ به ترتیب با ۲۶/۲۲، ۲۵/۶۵ و ۲۵/۴۲ درصد پروتئین خام دارای بیشترین و اکوتیپهای شماره ۳۰، ۴، ۲۲ و ۱۹ به ترتیب با ۲۲/۷۴، ۲۲/۵۷ و ۲۱/۱۵ درصد دارای کمترین درصد پروتئین خام بودند. از لحاظ درصد فیبر خام اکوتیپهای شماره ۳۵، ۳۸، ۳۰ و ۵ به ترتیب با ۲۴/۴۸، ۲۴/۵۲ و ۲۴/۶۳ درصد دارای بیشترین و اکوتیپهای شماره ۱، ۳، ۲۴ و ۱۲ به ترتیب با ۲۱/۰۲، ۲۱/۹۴، ۲۱/۵۱ و ۷ به ترتیب با ۲۲/۰۱.

جدول ۳- خلاصه تجزیه واریانس تلفیقی صفات مورد بررسی در آزمایش‌های آبی و دیم

میانگین مربوطات (MS) صفات									منابع تغییر (SV)
درجه آزادی	تعداد گیاه	شادابی گیاه	روز تا گلدهی	تعداد گیاه در کرت	تعداد ساقه اصلی در کرت	تعداد ساقه برگ به ساقه (کواریت)	نسبت وزن برگ	وزن خشک	
۱	۲۰۸/۲۵*	۲۶۹۷/۶*	۲۰۸/۲۵**	۳۰۲/۹۳	۱۷۱۲۲۵/۷	۴۱۲۸۱۳*	۰/۰۳۸۹	۲۱۱۹۵۸	آزمایش (E)
۴	۹/۱۶	۱۵۸/۷۷	۹/۱۶	۲۲۸/۱۷	۲۷۰۶۳/۲	۵۰۴۷۷	۰/۰۲۰۲	۴۹۰۰۵۵	خطا ۱ (E _a)
۴۸	۰/۶۸	۶۱/۲۸	۰/۶۸	۲۳۸۹/۲**	۲۳۸۹/۲**	۳۹۴۴**	۰/۰۱۹۹	۳۴۱۱**	اکوتیپ (G)
۴۸	۰/۵۷	۴۲/۰۱	۰/۵۷	۹۱۳/۱	۹۱۳/۱	۲۶۳۳	۰/۰۱۶۴	۲۶۲۶	آزمایش * اکوتیپ EG
۱۹۲	۰/۶۳	۵۹/۲۴	۰/۶۳	۷۶۸/۲	۷۶۸/۲	۴۱۲۸۱۳*	۰/۰۱۷۸	۱۹۵۳	خطا ۲ (E _b)

میانگین مربوطات (MS) صفات							منابع تغییر (SV)
درصد آزادی	عملکرد علوفه خشک (گرم در کرت)	ماده خشک قابل هضم	درصد پروتئین خام	درصد فیبر خام	درصد محلول در آب	درصد قندهای (ADF)	درصد
۱	۲۰۶۴۶۳۳*	۷۱۵/۹۵*	۱۳۵/۲۱	۴۹۹/۶**	۴۸۴/۸**	۱۶۲۲/۴**	۷/۵۶
۴	۱۶۸۴۴۷	۴۶/۱۳	۲۱/۵۱	۴/۵۴	۹/۹۷	۳۲/۳۲	۱/۹۵
۴۸	۱۳۷۶۹*	۱۱/۸۲	۶/۳۷	۵/۵۰	۳/۶۵	۱۰/۰۲	۰/۶۶
۴۸	۱۱۶۴۴	۱۰/۴۵	۴/۵۶	۴/۵۲	۲/۴۵	۸/۶۴	۰/۵۲
۱۹۲	۹۶۴۵	۱۱/۰۶	۵/۶۳	۴/۲۳	۵/۰۹	۹/۶۳	۰/۸۲

* و **: به ترتیب به معنای دار بودن در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد

معادله برآش رگرسیونی (گام به گام) متغیر تابع عملکرد علوفه خشک کرت (DFY) بر صفات مورد بررسی بر طبق معادله زیر بود

$$DFY = -399.2 + 81.3PDW + 2.25P/Pt + 46.4V + 2FD - 2.1PH$$

$DFY = \text{عملکرد علوفه خشک}$

$PDW = \text{وزن خشک گیاه}$

$P/Pt = \text{تعداد بوته در کرت}$

$V = \text{شادابی گیاه}$

$FD = \text{روز تا گلدهی}$

$PH = \text{ارتفاع گیاه}$

ضریب تبیین تصحیح شده معادله مذکور ($R^2_{adj}=91/73$) درصد بود

مطابق جدول ۵ همبستگی بین صفات عملکرد علوفه خشک با تعداد بوته، شادابی گیاه، متوسط ارتفاع گیاه، تعداد ساقه و درصد خاکستر کل دارای رابطه مثبت و معنی‌دار در سطح احتمال ۱ درصد و با نسبت وزنی برگ به ساقه در سطح احتمال ۱ درصد و روزهای تا گلدهی در سطح احتمال ۵ درصد دارای رابطه منفی و معنی‌دار بود (جدول ۵).

همچنین در برآش رگرسیون گام به گام، متغیر تابع عملکرد علوفه خشک کرت بر صفات مورد بررسی وزن خشک گیاه، تعداد بوته، شادابی گیاه، روز تا گلدهی و متوسط ارتفاع گیاه به عنوان اجزای اصلی عملکرد خشک علوفه با ضریب رگرسیون معنی‌دار در بین صفات بودند. البته ضریب تبیین متغیرهای مستقل مذکور در سیستم رگرسیون $R^2=91/73$ در حد بسیار بالا بود.

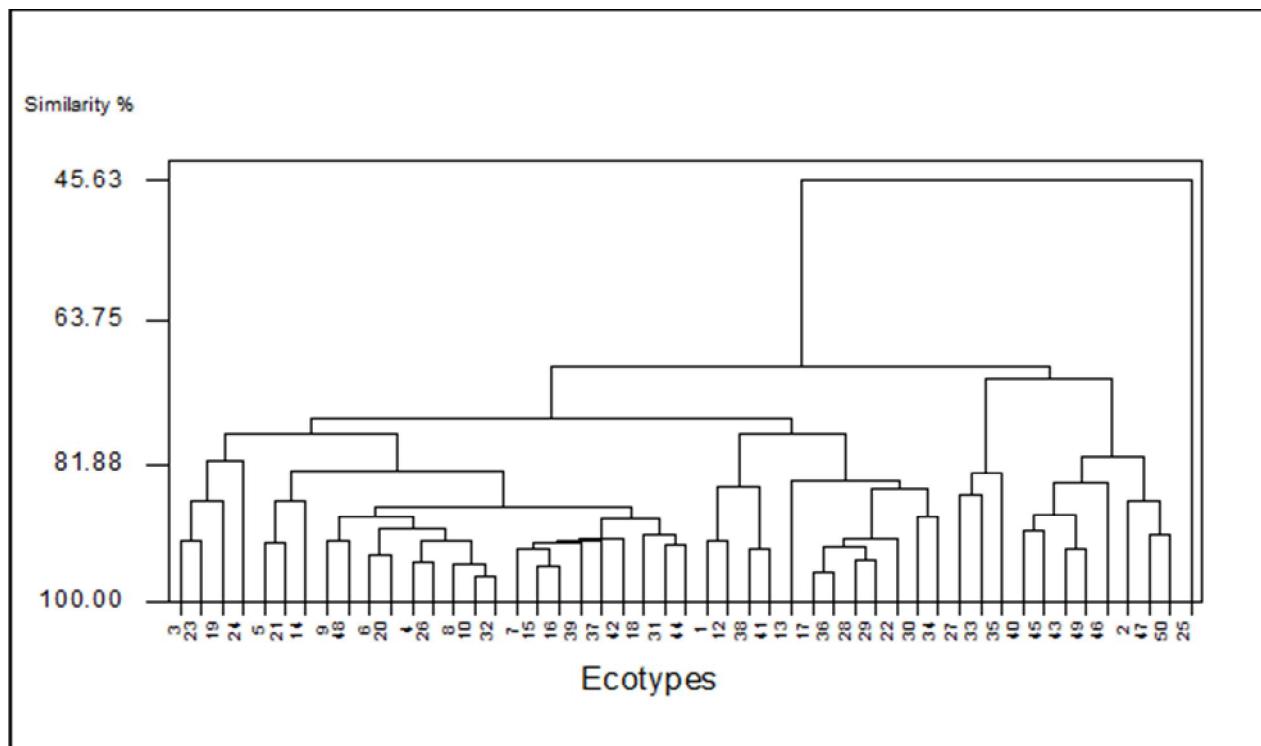
جدول ۵- همبستگی بین صفات مورد بررسی

صفت	ADF	WSC	CF	CP	DMD	DFY	PDW	L/S	MS/Pt	PH	V	FD	P/Pt
روزهای تا گلدهی (FD)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
شادابی گیاه (V)													
ارتفاع گیاه (PH)													
تعداد ساقه (MS/Pt)													
وزنی برگ به ساقه (L/S)													
وزن خشک گیاه (PDW)													
عملکرد علوفه (DFY)													
قابلیت هضم (DMD)													
پرتوئین خام (CP)													
فibre خام (CF)													
قدنهای محلول (WSC)													
درصد همی سلولز (ADF)													
خاکستر کل (ASH)													
* و **: نشان‌دهنده معنی‌دار بودن در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد	/۲۶	./۵۹**	-./۱۲	./۱۴	./۰۵	./۳۹**	./۰۲	./۲۲	./۴۷**	./۳۱*	./۲۸*	-./۱۶	./۲۶**

- گروه دوم شامل اکوتیپ‌های شماره ۱، ۱۲، ۳۸، ۴۱ و ۲۴
- گروه سوم شامل اکوتیپ‌های شماره ۲۷، ۳۳ و ۳۶
- گروه چهارم شامل اکوتیپ‌های شماره ۴۰، ۴۳، ۴۵
- گروه پنجم شامل اکوتیپ شماره ۲۵

بر اساس نتایج تجزیه خوشهای حالت کلی (تجمیع دو آزمایش آبی و دیم) با شباهت حدود ۷۵ درصد، اکوتیپ‌های اسپرس مورد بررسی در ۵ گروه به صورت زیر تفکیک گردید (شکل ۱):

- ۱- گروه اول شامل بقیه اکوتیپ‌ها به غیر از اکوتیپ‌های خوشهای دیگر

شکل ۱ - دندروگرام تجزیه خوشهای بر اساس صفات مورد بررسی در اکوتیپ‌های اسپرس در شرایط کلی (آبی و دیم)

خشک قابل هضم، درصد پروتئین خام، درصد فیبر خام، درصد *ADF* و درصد خاکستر کل در شرایط آبی بیشتر از شرایط دیم و صفات روزهای تا گلدھی، درصد ماده خشک قابل هضم و درصد قندهای محلول در آب بعکس در شرایط دیم بیشتر از شرایط آبی بوده است. به عبارت دیگر به استثنای روزهای تا گلدھی، درصد ماده خشک قابل هضم و درصد قندهای محلول در آب، مقادیر و ارزش‌های بقیه صفات مورد بررسی و به خصوص عملکرد علوفه خشک کرت در شرایط آبی بیشتر از شرایط دیم بوده که این نتیجه طبیعی و مورد انتظار است؛ به طوری‌که با نتایج محققانی

بحث

نتایج تجزیه واریانس تلفیقی شرایط آبی و دیم نشان داد که بین شرایط آبی و دیم از لحاظ اغلب صفات مربوط به کمیت و کیفیت علوفه اسپرس تفاوت معنی‌دار وجود داشت. این نتیجه تأثیر معنی‌دار و قابل توجه تنش خشکی و شرایط کم آبی را بر اغلب صفات زراعی گیاه اسپرس نشان داده است. چنانچه میانگین صفات مورد بررسی به طورکلی و به تفکیک در شرایط آبی و دیم مورد توجه قرار گیرند روش است که صفات تعداد بوته، شادابی گیاه، ارتفاع گیاه، تعداد ساقه، نسبت برگ به ساقه، وزن خشک گیاه، درصد ماده

شده است. به طور کلی تا این مرحله اکوتیپ‌های شماره ۱۴ سنقر (گردکانه ۲)، ۱۹ (الیگودرز ۲)، ۴۸ (الیگودرز ۲ اشعه دیده ۱۰۰GY، ۲۵ (میاندوآب) و ۳ (سراب) به ترتیب با تولید علوفه برابر ۲۹۹، ۲۸۹، ۲۶۶ و ۲۴۹ گرم در کرت (۲ مترمربع) بیشترین میزان علوفه خشک را تولید و در بین اکوتوتیپ‌ها برتر بودند.

کمیت علوفه یا عملکرد علوفه خشک با تعداد بوته، شادابی گیاه، متوسط ارتفاع گیاه، تعداد ساقه و درصد خاکستر کل دارای رابطه مثبت و معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد و با نسبت وزنی برگ به ساقه (L/S) در سطح احتمال ۱ درصد و روزهای تا گلدنهی در سطح احتمال ۵ درصد دارای رابطه منفی و معنی‌دار بود. نتیجه رگرسیون متغیر تابع عملکرد علوفه خشک کرت بر صفات مورد بررسی نشان داد که رابطه صفات وزن خشک گیاه، تعداد بوته، شادابی گیاه، روزهای تا گلدنهی و متوسط ارتفاع گیاه به عنوان اجزای اصلی عملکرد خشک علوفه کرت با ضریب رگرسیون معنی‌دار بودند. ضریب تبیین بالای معادله رگرسیونی $R^2 = ۹۱$ بیانگر توجیه بخش اعظم تغییرات متغیر تابع عملکرد علوفه خشک با متغیرهای اکوتوتیپ‌های اسپرس معرفی شده در سیستم است. گروه‌بندی اکوتوتیپ‌های اسپرس مورد بررسی، الگوی مشخصی را در دندروگرام تجزیه خوشایی به نمایش نگذاشت، البته با استثنای خوشهای محدودی در برخی شرایط، مبنای تفکیک خوشها و اکوتوتیپ‌ها با اختلافات اکولوژیکی (اقلیمی و مکانی منشأ جمع‌آوری بذر اکوتوتیپ‌های اسپرس) و یا عملکردی (علوفه) آنها مطابت نداشت.

منابع مورد استفاده

- Akbarzada, M., 1995. Forage production comparison in sainfoin cultivars, under rainfed conditions Urmia. Research Institute of Forests and Rangelands, Iran.
- Ansari, N. 1998. Investigate the sowing season, fertilizer and seeds requirement in sainfoin (*Onobichis sativa*) varieties under rainfed conditions Lorestan Province. Research

مانند Smoliak و همکاران (۱۹۹۳) مطابقت دارد. البته استفاده از مالچ کلش در پاییز و شخم با گاوآهن برگردان دار در بهار (عملیات ذخیره و حفظ رطوبت) عملکرد این گیاه را افزایش می‌دهد (Ansari, 1998).

بر اساس جدول تجزیه واریانس تلفیقی شرایط آبی و دیم صفات تعداد بوته، تعداد ساقه در سطح احتمال ۱ درصد و عملکرد علوفه خشک در سطح احتمال ۵ درصد در بین اکوتوتیپ‌های اسپرس مورد بررسی، دارای تفاوت معنی‌دار بودند و هیچ‌کدام از صفات مورد بررسی در این آزمایش اثر متقابل اکوتوتیپ \times محیط معنی‌داری را نشان ندادند. وجود تفاوت معنی‌دار برای صفات در بین اکوتوتیپ‌های اسپرس می‌تواند مبنای ارزشمندی را برای گزینش و اصلاح و بهبود ژنتیکی آنها فراهم آورد. این مورد بهویژه برای صفت عملکرد علوفه خشک در این آزمایش به عنوان یک صفت مهم و اقتصادی بسیار قابل توجه بوده و نشان از غنای تنوع ژنتیکی در بین توده‌های بومی اسپرس کشور برای این صفت دارد. بنابراین به نظر می‌رسد علت معنی‌دار نشدن بیشتر صفات بین اکوتوتیپ‌های اسپرس مورد بررسی منشأ مشترک بذر آنها و فراهم نبودن دامنه لازم زمانی و مکانی برای عمل رانش ژنتیکی (*Genetic Drift*) و ایجاد تنوع لازم در آنها باشد. اگرچه که بین اکوتوتیپ‌های مورد بررسی به صورت مشاهدهای از لحاظ بسیاری از صفات اختلاف وجود داشت، اما چرا این اختلاف در تجزیه واریانس نمود پیدا ننموده است؟ به نظر می‌رسد که داده‌های این آزمایش مربوط به چین اول و سال اول است که در این مرحله گیاه‌چهای اکوتوتیپ‌های مورد بررسی عمده انرژی و توان خود را صرف ماندگاری و استقرار نموده و هنوز به مرحله رقابت اصلی و تظاهر خصوصیات ژنتیکی اکوتوتیپ‌ها نرسیده‌اند و داده‌های صفات مورد بررسی هم در چین اول و سال اول دچار نوعی آشفتگی می‌باشد. همچنین اگرچه مزرعه آزمایشی (با مساحت کمتر از ۴۰۰۰ مترمربع) دارای خاک و شرایط نسبتاً یکنواخت بوده، اما اختلاف بین تکرارهای تیمارها (اکوتوتیپ‌ها) برای بسیاری از صفات منجر به افزایش واریانس خطأ و عدم معنی‌دار شدن واریانس صفات مذکور

- in sainfoin cultivars in rainfed conditions Zanjan province. Final Report of Research project. Research Institute of Forests and Rangelands, Iran.*
- Paymani-Fard, B., Malekpour, B. And Fzezipour, M., 1981. *Introduce of important range species seedling on different region of Iran. Research Institute of Forests and Rangeland, Iran.*
- Rechinger, K. H., 1984. *Onobrychis in Flora Iranica. Akademische Druck & Verlagsanstalt Graz, 157: 387- 484.*
- Yousefi, B., 2006. *Introduce some potential limitations, challenges, opportunities and strategies for natural resources in Kurdistan. Research Institute of Forests and Rangelands Research Meeting, Sanadaj, Iran.*
- Smoliak, S., Ditterline, R. L., Majerus, M. E., Scheetz, J. C., Holzworth, L. K., Sims, J. R., Wiesner, L. E., Baldridge, D. E., Tibke, G. L. and Cash, S. D., 1993. Plant species: 8–169. In: Baldridge, D. E. and Lohmiller, R. G., (Eds.). *Montana Interagency Plant Materials, Handbook for Forage Production, Conservation, Reclamation, and Wildlife. Montana State University.*
- Toshiro S., Fred A. G., Ronald H. D. and David W. K., 1998. *Evaluation of host resistance and intercropping for management of the northern root – knot nematode in Onobrychis viciaefolia. Journal of Sustainable Agriculture, 12: 23-39.*
- Zhigang, L., 2004. *Developing a modern agronomy for Sainfoin (Onobrychis viciaefolia). Report of PhD Research Project in Royal Agricultural College, Montana state university.*
- Institute of Forests and Rangelands, Iran.
- Broderick, G.A., 1995. *Desirable characteristics of forage legumes for improving protein utilization in ruminants. Journal of Animal Sciences, 73: 2760–2773.*
- Gerry, L. and Jason, K., 2005. *Trial of Sainfoin cultivars. Interim Report on Trial carried out at the Royal Agricultural College.*
- Ghasriani, F., Marofi, H. and Shakuie, M., 2008. *Ecological Regions of Iran Vegetation Types of Kurdestan province, Research Institute of forests and rangelands, Iran, 78p.*
- Hassani, J., 2009. *Study of forage yield and yield components in sainfoin (Onobichis ssp.). Research Institute of forests and rangelands, Iran.*
- Jafari, A. A., 2001. *Investigation of possibility using from NIR for estimation digestibility in forage grasses. Collection of papers third research seminar of nutrient livestock and birds, Published by research institute of livestock science, Karaj, Iran, 55-63.*
- Jafari, A., Connolly, V., Frolich, A. and Walsh, E.K., 2003. *A note on estimation of quality in perennial ryegrass by near infrared spectroscopy. Irish Journal of Agricultural and Food Research 42: 293-299.*
- Karimi, H., 2005. *Modified crops and forage crops. Tehran University Press, Iran.*
- Liu, Z., Lane, G. P. F. and Davis, W. P., 2008. *Establishment and production of common Sainfoin (Onobrychis viciaefolia Scop.) in the UK .Grass and Forage Science, 6: 242-248.*
- Nabaie. G., 2000. *Forage production comparison*

Evaluation of quantitative and qualitative traits of Sainfoin (*Onobrychis viciifolia* Scop) ecotypes under irrigation and rainfed conditions in Kurdistan, Iran

B. Yousefi^{1*} and A. A. Jafari²

1*- Corresponding Author, Assistant Professor, Kurdistan Agriculture and Natural Resources Research Center, Sanandaj, Iran, Email: bayzidyousefi@yahoo.com

2- Professor, Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, Iran

Received:8/21/2011

Accepted:3/12/2013

Abstract

This research was aimed to investigate the effect of drought stress on sainfoin ecotypes using two randomized complete block designs with three replications under rainfed and irrigated conditions. The pooled analysis of variance showed significant differences between irrigated and rainfed conditions for most of the traits, indicating significant impact of drought stress. Higher values were obtained for dry forage yield as well as most of the traits under irrigated condition as compared to the rainfed condition. The average number of plant and main stem per plot, ($p < 0.01$) and dry forage yield ($p < 0.05$) showed significant differences among the ecotypes of sainfoin. The interaction effect between ecotype \times environment was not significant for the studied traits. The highest dry forage was recorded for the ecotypes of 14, 19, 48, 25 and 3, with a production of 299.5, 289.1, 266.9, 266.1 and 249.4 g per plot (2m²), respectively. A positive significant correlation ($p < 0.01$) was found between dry forage yield and number of plants and stems per plot, plant vitality, plant height, and total ash while dry forage yield showed a negative significant correlation with leaf to stem ratio ($p < 0.01$) and days to flowering ($p < 0.05$). Stepwise regression results showed that dry weight, number of plants per plot, vitality, days to flowering, and plant height were the main components of dry forage yield ($R^2=91$). There was no direct association between cluster analysis grouping and geographical origin of ecotypes.

Keywords: Sainfoin (*Onobrychis viciifolia* Scop), forage yield, ecotype, forage quality.